

Háda József

Úgy tűnik, a Fradiban mindig is komolyan gondolták a csapatépítésnek azt az alapszabályát, hogy „Végy egy jó kapust”. A ferencvárosi labdarúgás története ugyanis tele van jobbnál jobb kapusokkal. Ilyen kapus volt Háda József is, akire most emlékezünk, aki éppen 30 esztendővel ezelőtt költözött az égi futballstadionok kapujába.

Háda József Endre néven 1911. március 2-án született Budapesten. Ifjú korában Rákosmentén focizott a helyi BRSC nevű csapatban, innen igazolta le Magyarország legnépszerűbb csapata, a Ferencváros. Nem akármilyen történet volt ez, amolyan igazi „előttem az utódom” sztori. Amsel Ignácnak, a Ferencváros kapujából akkoriban kirobbanthatatlan nagyszerű kapusnak Balatonbogláron volt nyaralója, ahogy Háda József édesapjának is. Amsel ott ismerte meg, megkedvelte és elkezdett foglalkozni vele, majd beajánlotta Tóth Potya Istvánnak, a már akkor is legendás hírvédőnek. Ő próbajátékra hívta, amely oly sikeres volt, hogy 1929. decemberében kitöltették vele a szerződéses űrlapot, majd kivásárolták rákosi csapatából. Így került nem egészen 19 évesen a Ferencvároshoz, ahol először harmadik számú kapus volt, hiszen Amsel után ott volt még Siflis Géza is, ám fél év alatt megfordult vele a világ. Siflis eligazolt, Amsel lassan visszavonult, elérkezett az ő ideje. Ami nemcsak elérkezett, ő meg is ragadta a lehetőséget, 1939-ig ő számított a Ferencváros első számú kapusának. Vele kezdődött a történelmivé nemesedett 100%-os bajnokcsapat összeállítása, vele nyert három bajnokságot és két Magyar Kupát a Fradi. Voltak emlékezetes védései, amelyekről a szurkolók évtizedekig beszéltek. Ilyen volt, amikor 1934-ben az osztrák Wundermanschaft elleni válogatott mérkőzésen élete formáját hozta, ha kellett, gyors kifutással tisztázott, ha kellett, a levegőben úszott vagy párdúc módjára vetődött, sőt olyan is volt, hogy egy magas labdát hátrafelé elvégzett szaltóval csípett el a fejelni készülő ellenfél előtt. Vagy említhetjük 1937. mámoros római pillanatát, amikor a KK-döntőben kivédte a legendás Piola 11-esét.

Szerette a játékot, szerette a sebességet, nemcsak a pályán. Érdekesség, hogy ő volt az első magyar futballista, aki autót vásárolt és ő volt az első, aki egy mérkőzésről repülővel tért haza. Ezek is bizonyítják, tényleg nem félt ő senkitől és semmitől.

Az sem mindennapos, hogy 29 évesen azért hagyta abba a játékot, mert úgy érezte, megkoptak a reflexei, nem kívánta potyagókkal keseríteni az érte rajongó közönséget. Helyette 1943-ban könyvet írt „A kapus iskolája” címmel, amelyen sok későbbi tehetség nevelkedett. A II. világháború után világvándor lett, 1957-től először Szudánban, majd Etiópiában edzősködött, élt Angliában, ám a szíve hazahúzta. 1985-ben hazatelepült. Haza, mert itt érezte a legjobban magát ez volt számára az otthon.

A Ferencvárosi Torna Club sohasem felejtette el, mit is tett érte ez a kiváló kapus és kiváló ember. 1974-ben örökös bajnoki címet adományozott neki, 1992-ben pedig megkapta az egyesület Aranydiplomáját. Aztán 2021-ben felújította ezt a síremléket, ami előtt most állunk, hogy az utókor is láthassa, itt nyugszik a klub egyik legendás alakja, akit a klubja soha el nem felejt, akiről amíg élünk mindig megemlékezünk.

Budapest, 2024. január 11.